

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 111.607 van 16 oktober 2002  
in de zaak A.87.959/XIV-10.212.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaat I. FLACHET,  
                  kantoor houdende te 9040 GENT,  
                  Halvemaanstraat 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
--

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Angolese nationaliteit, op 18 november 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 1999, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 september 1999;

Gelet op het arrest nr. 88.626 van 4 juli 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de beschikking van 14 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 25 september 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. FLACHET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij zou België binnengekomen zijn op 2 november 1996 en verklaart zich vluchteling op 4 november 1996.

1.2. Op 21 november 1996 weigert de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken aan verzoeker het verblijf op het grondgebied.

1.3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist op 18 februari 1998, na dringend beroep, dat verder onderzoek noodzakelijk is. Op 30 november 1998 weigert hij verzoeker te erkennen in de hoedanigheid van vluchteling.

1.4. De Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen verklaart op 26 januari 1999 het beroep van verzoeker tegen deze beslissing ontvankelijk doch ongegrond.

1.5. Verzoeker dient tegen deze beslissing een schorsingsverzoek in bij de Raad van State. Deze zaak is gekend onder nummer G/A. 83.163/VII-17.972. Bij arrest nr. 82.248 van 14 september 1999 wordt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verworpen.

1.6. Op 20 september 1999 wordt verzoeker volgend bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ter kennis gebracht :

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING :

Art. 7, alinea 1, 2/ - Wet van 15 december 1980

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig art. 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft.

Art. 77 - K.B. van 8 oktober 1981  
Werd niet erkend als vluchteling.  
(...).”.

1.7. Dit is de bestreden beslissing.

1.8. Op 20 september 1999 wordt het verzoek tot machtiging van verblijf bij toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) verworpen.

2. Over de grond van de zaak.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel in essentie aanvoert dat een eventuele uitvoering van het bestreden bevel strijdig is met het recht op leven indien hij zou worden teruggestuurd naar zijn land van herkomst, zijnde Angola;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat de bestreden beslissing geen maatregel inhoudt die verzoeker zou verplichten naar Angola terug te keren;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord in essentie stelt dat het evident is dat de verwerende partij verzoeker wenst terug te sturen naar Angola;

2.1.2. Overwegende dat het bestreden bevel een uitvoeringsmaatregel is van de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van 26 januari 1999, die inmiddels in kracht van gewijsde is getreden, vermits uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat tegen voornoemde beslissing geen annulatieberoep werd ingesteld; dat het determinerend motief van deze beslissing als volgt luidt:

“Overwegende dat appellant (huidige verzoeker) niet kan aantonen dat in zijn hoofde actuele vrees voor vervolging aanwezig is; dat hij, ter zake ter zitting ondervraagd, enkel stelt te zullen worden opgesloten bij een terugkeer naar zijn land van herkomst; dat zulks niet aannemelijk is; dat allereerst moet worden vastgesteld dat appellant, ter zitting ondervraagd omtrent eventuele problemen tijdens zijn verblijf in Luanda vóór zijn vlucht naar België, stelt gewoon op straat te hebben moeten leven; dat hij geen gewag maakt van een toenmalige vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951; dat ook thans dergelijke vrees niet aanwezig is; dat hij immers, wanneer ter zitting door de Commissie wordt gepeild naar de motieven voor de beweerde opsluiting, geen antwoord kan verstrekken;

Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het voormelde Verdrag van Genève in aanmerking kan worden genomen;”;

Overwegende dat de geciteerde passus van voormelde beslissing met het gezag van gewijsde is bekleed, en thans niet meer in vraag kan worden gesteld (cf. stukken nrs. 156 en 157 van het administratief dossier); dat bijgevolg noch artikel 3 van de

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, noch artikel 2 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de Rechten van de Mens, die in het eerste middel worden aangevoerd, werden geschonden; dat bovendien het bestreden bevel steun vindt in artikel 7, alinea 1, 2/, van de Vreemdelingenwet; dat dit motief van het bestreden bevel, dat op zichzelf volstaat om het bevel te schragen, niet door verzoeker wordt betwist;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind; dat de bestreden beslissing, die een uitwijzing inhoudt, de verplichtingen die de Belgische staat op grond van voornoemd verdrag ten opzichte van kinderen heeft, op flagrante wijze schendt;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat verzoeker zou voorhouden minderjarig te zijn, hetgeen impliceert dat hij niet kan verplicht worden het grondgebied te verlaten; dat verzoeker zijn minderjarigheid niet aantoonst, en dat “in tegendeel blijkt uit het administratief dossier dat hij zich agressief en misdadig gedraagt, hetgeen in schril contrast staat met hetgeen in het verzoekschrift wordt voorgehouden”;

Overwegende dat verzoeker hier in essentie op antwoordt dat de inspanningen, waartoe België zich op grond van voormeld verdrag heeft verbonden, ook inhouden “dat een ouderloos kind na zijn meerderjarigheid verder zijn leven moet kunnen opbouwen, zo niet zijn alle inspanningen tevergeefs”;

2.2.2. Overwegende dat uit het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoeker op dit ogenblik meerderjarig is, zodat hij voornoemd verdrag niet dienstig kan invoeren;

Overwegende dat uit het lijvig administratief dossier blijkt dat de verwerende partij alles in het werk heeft gesteld om verzoeker te laten opgroeien tot een volwassene met zin voor verantwoordelijkheid; dat verzoeker alle mogelijkheden van het Belgisch asielrecht heeft benut; dat hij er vrijelijk heeft voor gekozen om zich neer te leggen bij voornoemde eindbeslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, die middels het thans bestreden bevel wordt uitgevoerd; dat het tweede middel niet tot de nietigverklaring van het bestreden bevel kan leiden,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend en twee, door :

|       |                   |                       |
|-------|-------------------|-----------------------|
| de H. | D. MOONS,         | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                   | staatsraad,           |
| Mevr. | M. VAN LIMBERGEN, | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. VAN LIMBERGEN.**

**D. MOONS.**